

De mørkeblå lillakvinder i villakvartererne

En opera af

Jesper Holmen

til en libretto af Jesper Lützhøft

Indhold

Scene 1	2
Scene 2	4
Scene 3 - <i>I huset</i>	5
Scene 4 - I soveværelset.....	10
Scene 5 - i haven næste morgen.....	14
Scene 6	18
Scene 7	19
Scene 8.....	23
Scene 9 - <i>I haven</i>	26

De mørkeblå lillakvinder i villakvarteret.

Personerne:

Adele - en ung kvinde sød, livlig - men dækker over noget ...

Beatrice - Hendes søster - rolig, bekymret

Leon - Adeles mand - Venlig, drømmende

Enrique og Erika - ældre ægtepar, naboer, havemedhjælp mm Faun og sandsigerske allestedsnærværende og alvidende (de ved ingenting!)

Erika er tysker og citerer derfor ofte Wagner og nyrner en del.

Scene 1

I en have:

En gammel kvinde går over scenen. Hun er både et fantom i Adeles fantasi og nabokonen Erika.

Enrique fejer eller bestøver blomster med en vatpind - måske sidder han med et sommerfuglenet...

Enrique:

Haven er en havn

For de der blev borte

i tankernes spind af

glemsomhed,

forfejlet erindring

og løgne, der drømmes frem

Erika

Meine Träume sind

mit meine Gedanken

vermischt

I hvert et hjørne

blæses bladene hen

Dækker over det vi ikke vil vide.

Som havet lægger sig tungt

over det vi ikke vil tro vi glemmer.

Erika går nu rundt i haven -nynnende - en nynnen der relaterer til det der siges.

Erika

Es fasste mich Entsetzen

vor der Magd

Vinden blæser tanken

til form i dine drømme

Din mor er et barn

dit barn er en gammel kone

Sandheden er ikke

det eneste rigtige

Adele(kommer ud af en dør: måske ser vi hende lægge noget ind under en bunke blade)

Kalder:

U-uuhh - kom kom

U-uuhh - Phønix

U-uuhh - mor kalder

Erika

Åh Enrique - fanger du noget?

Har du set Phønix?

Eller Beatrice?

eller Leon?

Har du set noget? eller nogen?

Har du set mig?

das eine lockte das andre:

du sagtest selbst,

da ich's wissen wollt',

das wären Männchen und Weibchen.

Enrique:

Rolig Adele
din livlighed gør mig træt
og dig selv forvirret.
Hvis du var en sommerfugl
måtte jeg fange dig og sætte dig
fast med en nål
for at kunne se dig
Er de alle blevet væk for dig?
- som de plejer
Og hvem er Phønix?

Adele:

Chanel er min lille fugl,
der skal synge for mig
Den er ikke en sommerfugl
Den synger nemlig altid
Jeg fik den af Leon i går
Og nu er den fløjet væk
eller bare gået?
Nej fugle flyver da væk?
Gør de ik' Enrique? (skal udtales så det rimer!)

Erika:

Es sangen die Vöglein
so selig im Lenz,

Enrique: Mens de leder går Erika og giver lyd til Adeles forsøg på at erindre hvordan fuglen lød

Lad os lede lidt her i haven
og måske ude på vejen
Kan du høre den synge?

Hvordan så den ud?

Var den gul eller grøn eller rød?

Adele:

Åh, den var så sød
den var så blød
den kiggede så sødt på mig
og kiggede og kiggede (*med vrede i stemmen*)
til jeg måtte lade den flyve (*normal stemme igen*)

Adeles hænder viser hvorledes hun kvalte fuglen, og på en gang sætter den fri i et kast op i luften og lader den falde død ned på gulvet.

"Hvor vidste den det fra?"

Jeg åbnede min hånd og lod den falde." (*introvert*)

Beatrice kommer ind af havelågen.

Beatrice:

Søde Adele -
åh goddag Enrique,
Jeg kommer med en lille ting til ...
sover han? *Adele tager apatisk en lille blød pakke*
- giver du lidt varmt at drikke?

Og så skal du høre
hvad jeg læste i dag!

De går indenfor - lige da de har lukket døren, finder Enrique den døde fugl i bladbunken, og holder den op i lyset.

Scene 2

Inde i huset, Adele skænker te op, løfter tekanden højt fra koppen så der kommer en lang stråle

Adele:

Sådan lille Søster,
Værsgo - og drik nu mens det er varmt.
Og Hvad var det så
du havde læst i dag?

Beatrice:

Ja jeg ved alligevel ikke rigtig
Er det nu noget at fortælle
Man læser så meget underligt
Og man ved aldrig
om det er sandt eller digt

Adele:

Det man digter
kan være det mest sande

Beatrice:

Åh, hvad mener du?

Adele:

Ikke noget min kære Beatrice
Det er da bare
sådan noget man siger
her på villavejene
Fortæl mig nu
dagens historie

Beatrice:

Jeg håber ikke det er sandt !?
- skønt det er et digt.
Det er fantasi
det er poesi
det er så smukt
skønt og farligt
Jeg sveder, mine øjne flakker
og mine ører bliver varme
Jeg retter ryggen
skyder brystet frem
gør mig stærk (*hun lader en hånd glide ned af sit lår og andre erotiske bevægelser*)
tænker på (L...) tager sig i det

Adele:

Beatrice - hallo Beatrice
Hvad tænker du på ?
Nu bliver jeg nysgerrig ...

Beatrice:
Jeg læste om en kvinde
der elskede en mand.

Adele:
Hahaha
Ja det forekommer!
Men ikke så ofte.

Beatrice:
Men han havde en anden

Adele:
Også han?

Beatrice:
Ja - også ham ...
Nu ville hun fylde sig med had
og alle skulle være hendes fjender.
Og så skulle han ligge med hende
mund mod mund i graven
døde i al evighed.

Adele:
Åh ja det kender jeg godt.

Beatrice:
Kender du digtet?
Slog hun ham i hjel, tror du?

Adele:
Var det et digt?
Nej det ved jeg ikke.
Her - tag lidt mere varmt

Beatrice:
Tak min søde *rækker koppen frem, Adele begynder at hælde den skoldhede te*
Sover han altid så roli... *Adele hælder det kogende vand over Beatrices hånd*
Beatrice skriger af smerte og løber ud af huset.

Scene 3 - I huset

Leon: Træder ind af døren, hænger jakken, skifter sko, kigger på posten osv.

Sort var morgenens drøm.
Men min Adele er hvid!

Hun er dronningen
i mit livs mysteriespil.
Livet med hende er lykkeligt
som et skakspil.
Hvis jeg spiller godt
gør hun os til flere
end vi er.

Træder ind i stuen
Her er så stille?
Måske der soves?
Skal jeg kalde?
Er det tid?

Vi hører et brag og måske et skrig - Adele kommer ind i stuen, med noget som hun hurtigt gemmer bag ryggen

Åh min søde Leon
min store sorte ridder
min springer
min løber
min lille hest
Er det allerede aften?

Leon: *kysser hende*
Nej ikke endnu,
Men jeg har skyndt mig sådan
for at komme hjem til dig og ..

Adele afbryder:
Er du da så glad
for din lille
lillakvinde?

Leon:
Du er min dronning
mørkeblå som is
og hvid som solen.

Adele:
Solen er gul
som ild
Ilden brænder alting op
Solen giver liv
til asken.

Leon:
Hvad gemmer du på ryggen?
Er det en hemmelighed?
Skal jeg lukke øjnene?

Adele:

Det skulle du ikke have set.

Leon:

Jeg har lukket øjnene

Adele:

Godt!

Du ved at der skal
være lidt
hemmeligheder
i et spændende
spil.

Adele gemmer den skamferede og blodplettede dukke - smider den ud af vinduet? Ja.

Leon:

Må jeg kigge nu?

Jeg vil lige ind og se til...

Adele:

Lad være at forstyrre
se hellere til mine bryster (*Adele flår sin skjorte op*)
Jeg har længtes sådan (*Leon kysser og kærtegner Adele*)
efter min løber
min springer
med lansen
Jeg vil sættes skakmat
kom Leon

Leon:

Åh Adele,
Jeg springer
fra C4 til D6
Så og en bonde falder

Adele:

Uha – skal jeg omrokere - fnis

Leon:

Nej, det bedste ville være
at sætte et modangreb ind
Du kender da den indiske åbning?

Adele:

Din tosse -
se nu her
Hun træder ud af kjolen eller bukserne
nu kan du snart
tage din dronning

Leon:

Min isdronning
du smelter mig snart
Der er kun et L
fra bonde til Blonde

Adele:

Og fra eje til leje
fra pir til lir fra pik til pligt
fra konge til klovn
fra eon til Leon
Nu sætter angrebet ind
det hele falder
tårnene synker i grus

Leon:

Jeg er kongen
Min hest stejler

Adele:

Sæt mig mat Leon

Leon:

Skak og skak
skak
Mat mat mat!

De synker sammen

Adele:

Lad os høre lidt musik
Tænder du?

Leon:

Ja lad os ligge et øjeblik
og for en gangs skyld
være tavse
og lyttende..

Sang i radioen: På et tidspunkt (da omkvædet kommer) rejser Leon sig og inklinerer for Adele. De danser tæt og ømt.

Du sir du ikke ved
om det´ forår
eller efterår

Jeg sir at du kan se
på træ´ne
og deres farver

Du sir du ikke ved

om det´ vinter
eller sommer

Jeg sir at du kan se
på himlen:
er den grå elr´ blå

Du lever i en boble
Din verden er en boble
Du lever i en boble, Baby

Som at vente på bussen i silende regn ..
Som at være låst ude i undertøj ..
som at knytte sin hånd om nælder og tidsler ..
som at sidde på en arkitekttegnet stol ..
som at tygge sølvpapir
er det at vente på dig ..

Du sir du ikke ved
om du venter
forgævs på mig

Jeg sir: "Jeg er sikker
venter aldrig
forgævs på dig"

Du lever i en boble
du lever i en boble, Baby

Jeg sir du kan vente
så læng´ du vil
vi er dig og mig

Jeg ved at der går hul
på alting her i verden
Der går hul på engle
og mælketænder -
der går hul på diger
og silkeskjorter
Men til sidst vil der gå hul på din boble, Baby
Vi lever i en boble -
Vors verden er en boble
Vi lever i en boble, Baby

Leon slukker radioen

Adele:

Lad os gå i seng Leon
Tak for spillet.
Det var nødvendigt.

Leon: (forstår ikke den sidste bemærkning og bliver usikker)

Ja så kan jeg også
lige se til..

Adele:

Nej!
Vi tænder ikke lyset Leon!
Vi lister ind
for ikke at forstyrre.
Vær nu stille.
Ellers lokker jeg dig igen....

De lister ind i soveværelset

Scene 4 - I soveværelset

*Scenen er helt mørk - der lyder barnegråd - og vi hører Leon bande da han prøver at tænde lyset.
Da lyset kommer ser vi, at det er Adele der græder. Vuggen rokker ganske stille.*

Leon:

Årh. Ssshh. Hvem af jer... såsåå? Adele er det dig eller ..?. Hvor er nu den forbandede...? Av for sat...
Ssshh. Såså

Adele: hendes gråd går over i en drømmesang, der væver sig ind og ud af Leons overvejelser

Natten er sort og dagen er hvid
Natten er lilla og dagen er grøn
Natten er blå og dagen er gul
Natten er purpur og dagen er rød
Natten er kobolt og dagen er lime
Natten er porfyr og dagen er beige
Natten er maron og dagen er svovl
Natten er Crack og dagen er Valium

Leon: Vekslede med Adeles remse..

Hvad skal jeg gøre?
Man skal aldrig vække en, der drømmer
Kejseren drømte om
42 jomfruer
da hans tjener kom og vækkede ham
Tjeneren ville fortælle
at de 42 jomfruer var ankommet,
men kejseren slog ham ihjel ...
Jeg vover pelsen!
Adele, vågn op
du drømmer

Adele:

Jeg var en fremmed
skønt jeg var hjemme
Jeg forstod intet.

Alt hvad der skete
betød noget andet
end jeg så.

Jeg hørte stemmer fra skyen
mens folk skreg i byen
Jeg stod midt i vrirten
så børn falde fra himlen

Det var nat og månen brændte
Børnene rejste sig og løb nøgne
og grædende ad de ensomme veje

De bad om hjælp
hos alle de voksne
der stod i vejkanten
og gjorde vejen
endnu mere ensom

Min mave blev levende
det sparkede og vendte sig
i mig.
Jeg vidste ikke
hvad det var
eller om jeg ville
komme til at kende det
Mit hoved delte sig i to
med en smerte som bly
Det varede en evighed

Jeg drømte virkeligheden
Gamle gamle kvinder
stod tavse og så på mig
og på de skrigende nøgne børn
på villavejen.
Alle så det i deres stuer
på deres skærme
og så blev de afledt
af noget andet
intet måtte betyde noget
alt handlede om intet
jeg så hvad ingenting er
og det er menneskelivet.

Leon:

Lille Adele
Adele min sødeste
du er ikke vågen endnu
Maren rider dig
Jeg er hos dig
Din hvide ridder

Adele:

Børnene kommer!
Indtager vores huse
De stjæler verden fra os
De ser os lige i øjnene
og ...

Leon:

Rolig Adele,
Ingen børn gør sådan noget
Det kommer vores aldrig til

Adele:

De bruger vores liv
Og ser grinende til
mens vi ældes

Leon:

Adele!
Nu skal du vågne *ryster hende voldsomt*

Adele:

Ondskaben vokser i dem
de kommer ind alle vegne

Leon: slår Adele for at vække hende

Nu er det nok!
Eller er du blevet vanvittig?

Adele: skriger, river sig løs

Slår du mig
Hvad bilder du dig ind
Det vil jeg aldrig glemme
Først børnene og nu dig
Verden er vanvittig (*gentages ad. lib. indtil hun falder snøftende til ro*)

Leon: mens han får beroliget hende og trøster hende

Min lille Adele
Min søde dronning
Min dejlighed
Min ven
Det var nødvendigt
Jeg måtte have tilbage
Du var i trance - du hørte mig ikke
så intet - du var i dit mareridt
Du drømte med åbne øjne!

Adele:

Åh det var forfærdeligt
Du skulle have set dem

Nu er jeg rolig
Nu tør jeg sove igen
Men Leon?

Leon:
Ja min sødeste
mit liv - hvad?

Adele:
Du slår mig aldrig mere!

Hun lægger sig til at sove. Leon slukker lyset og lægger sig. Han springer op med et råb og tænder lyset igen - vi ser ham rode i sin seng hvor han finder en kniv som han holder spørgende frem.

Scene 5 - i haven næste morgen.

Leon kommer ud af huset:

Åh Enrique, God Morgen ..
Gute Morgen Frau Erika
Også i dag må jeg bede jer
ja det er lidt pinligt
men I må ikke slippe Adele af syne
Se til at hun passer barnet
hun er snart mere barn end den lille

Enrique:

Jeg forstår ikke?
Adele er så sød en moder?
Hun skaber Paradis for jeres barn?

Leon:

Hun flagrer og flimrer
du har selv sagt at hun er en sommerfugl

Enrique:

Selv om det ikke ser sådan ud
ved sommerfuglen hvad den vil og hvor den vil hen
Lad dig ikke narre af billige billeder

Leon:

Mig kan man ikke narre
Men jeg er blevet tredje hjul på giggen her
Som Beatrice sagde jeg ville blive
Nå, Jeg må afsted
God Morgen

Adele kommer ud, vinker farvel og flagrer rundt mens Erika og Enrique arbejder

Erika:

Mild und leise
wie sie lächelt,
wie das Auge
hold sie öffnet, -
seht ihr's, Freunde?
Säh't ihr's nicht?
Immer lichter
wie sie leuchtet, (*Isoldes Liebestod (IL)*)

Enrique:

Ja Adele er glad i dag, Erika.
Hun forstår at glædes
over ingenting.

og at bekymre sig
for alting.

Erika:

O diese Sonne!
Ha, dieser Tag!
Ha, dieser Wonne
sonnigster Tag! *(IL)*

Adele lukker skodderne for soveværelsesvinduet, tæt og forsvarligt.

Enrique:

Ja det er en smuk dag Erika
Men ingen kender dagen
før solen går ned.

Adele:

Åh Enrique
har du set Duchess?

Enrique:

Og hvem er så Duchess?
Det må jeg vide
før jeg kan vide
om jeg har set
ham eller hende
- den eller det.

Adele:

min søde kat
min lille mis
mit smukke lille rovdyr

Erika:

Noch schwillt ihm den Atem
das Auge nur schloss er. -
Mutig dünkt mich der Mann,
sank er müd' auch hin. *(Valkyrien)*

Adele:

Hvad siger hun?
Hvorfor taler hun
så man ikke kan forstå det?

Enrique:

Erika lever i flere tider Adele,
Hun er her og nu
men hun er også nu og da
hun ser tilbage
jeg ser frem
Sammen er vi det evige nu

Adele:

Det forstår jeg ikke
Hvorfor siger hun
ikke bare
hvad hun vil sige?

Erika:

Weil du erblindet,
wähnst du den Blick
der Welt erblödet für euch? (*Brangäne Tristan og Isolde*)

Adele:

Årh hun bliver ved
Forstår hun hvad jeg siger?

Enrique:

Hun forstår det du ikke siger
Hun ser det du ikke ser
Og det du ikke forstår
forstår du allerbedst.

Adele:

Åh - hahaha
Det forstår jeg godt.
Betyder det så
at jeg ikke forstår det?
Hahaha

Hun flagrer videre rundt i haven, dufter til en blomst, flytter en snegl osv.

Erika:

darfst du nicht sehen,
wenn ich dich warne:
nur heute hör,
o hör mein Flehen!
Der Gefahr leuchtendes Licht,
nur heute, heut
die Fackel dort lösche nicht! (*Brangäne*)

Enrique:

Ak Erika,
der leges med ilden
overalt
nu er katten væk – åh
og nu?
nu har hun glemt den ...

Erika:

Hun skal falde til ro, nok?.
Jeg er glad

du taler lidt med hende
Die kleine Mutterchen.

Enrique:

Ved du noget Erika?
Ja det gør du jo altid
Men Mutterchen?
Det er da længe siden at...

Adele flagrer forbi med en buket :

Se mine blomster fine
Åh, Erika,
Nu er de dine.

Erika:

Einen Unseligen labtest du:
Unheil wende
der Wunsch von dir!

Adele:

Selv tak (*hun flagrer videre*)

Erika: finder den skamferede dukke og holder den frem.

Ein fremder Mann?
Ihn muss ich fragen. (*Valkyrien, Sieglinde*)

Adele: flagrer forbi

Nå der er han;
men det var Duchesse ...

Erika:

Han meget sove jah?
Det synes jeg
Hvorfor den ikke sove
her i hav...

Adele flagrer forbi igen og som ved et uheld rammer hun Erika i ansigtet med en knyttet hånd, så Erika falder om.

Adele:

Åh nej

Enrique:

Åh nej - Erika ?!
Vågn op
Vi må have hende hjem
tag fat Adele
for Satan!
Tag fat!

De bærer den bevidstløse Erika ind i hendes hus.

Scene 6

Adele er alene i haven. Hun sidder med nogle ærter - enten bælger hun nogle eller vi ser hende hælde nogen fra en pose el. lign ud på en tallerken.

Adele: (barnlig)

Hva er der?

Det er nogle små grønne nogen

De er ikke til at putte i næsen.

Som hun sagde prinsææsen

det yndige væsen (med den yndige hvæsen hihih)

Jeg er træt af at være vågen.

Nu vil jeg sove

på fyrretyve dyner

af edderdun og inderlår

Jeg vil ikke sove i

hundrede år

kun til i morgen

Lille ært, lille ært

lille søde grønne ært

Hvem kan se, hvem kan se

Hvad du gemmer på af sært.

Det må være nok?

Hvad nu ?

Jo, maden!

Den skal være klar

når klokken den slår tolv (*Midnatsgyseren...*)

når han kommer hjem

min lille mand fra Rold.

Hun er færdig med at ordne ærter, rejser sig , glatter på tøjet og går hen til en bunke blade. hun hiver den døde kat Duchesse frem fra bunken, tager en saks frem og klipper knurhårene af katten. Hun er pludselig voksen og determineret og let euforisk.

Søde Duchesse

Jeg låner dine knurhår

disse terminalhår

så hårde og stive

som Leon

når han nærmer sig

mine krølhår.

Jeg kæler for dig

endnu engang

min søde lille

min våde lille

... mis

Hårene kan mærke

kødet nærme sig

Jeg åbner

de skarpe tænders gab
og bider til
og vrider mig
og har hans kød
i mit
altid.

Hun rejser sig, glatter på kjolen, retter på håret, lægger saksen i lommen og samler knurhårene som i en lille buket og sætter sig tilbage til bordet hvor hun går i gang med at stikke knurhårene ind i ærterne, klipper knurhåret over og stikker det ind i den næste ært. Og synger videre, nu som en gammel husholdningslærerinde..

Kosten er vigtig
husk at få fibre
tarmen skal have
noget at arbejde med
Leon skal spise
mere grønt
han ved ikke
hvordan det er
at blive
gennemboret
Det er så skønt
han skal også
have den oplevelse
Om det er
udefra og ind
eller
indefra og ud
kan vel ikke
gøre den store
forskel.

Hun går ind med sin tallerken for at forberede aftensmad til Leon. Hun lukker skodderne til soveværelset udefra.

Scene 7

Leon kommer hjem på samme måde som dagen før og smånykker Adeles drømmearie:

Natten er sort og dagen er hvid
Natten er lilla og dagen er grøn
Natten er blå og dagen er gul

Altid så stille
Adele gør alle så rolige
Adele: kommer ind med tallerkenen med ærter
Sæt dig Leon
min lille Leon
min lille trolde
fra Rold

Leon:

Du er en rigtig hustru nu
Adele
Mad på bordet og
ro i huset.

Adele:

Du snakker for meget Leon
Spis nu
inden maden bliver kold

Leon:

Skal du ikke ?

Adele:

Jeg har spist
kunne ikke vente
Jeg skulle jo smage
Var det godt?
Godt nok til dig?

Leon:

Det smager himmelsk!
Alene fordi min Adele
har lavet det!

Beatrice dukker op, Leon har netop båret sin tallerken ud

Beatrice:

Hallo – nu er jeg her!
Leon – hvor er du?
Adele er du her?
Åh jeg troede at l..
at du...

Adele:

Jeg er altid her.
imellem vilje og pligt
imellem barn og voksen

Beatrice:

Jo men Leon sagde at l..
ja, at du og ..
ja at ..
men det er da
dejligt at du er her
så vi alle kan være sammen
i aften
og i nat måske

Leon kommer tilbage:

Åh Beatrice?
Fik du ikke min beske..

Adele:
Jeg kan ikke lide det her

Leon:
Jeg mener
jeg troede du
var kommet allerede
da jeg kom hjem

Adele:
Hvorfor troede du det?
Har I aftalt det?

Beatrice:
Søde Adele,
Vær ganske rolig
Vi vil kun dit bedste
Og vi ville tale om ..

Leon:
Min egen Adele
Du sover for lidt
og for dårligt
Vi har talt om at
det ville være
ja at du kunne
have brug for
ja lidt hjælp
fra Beatrice.

Adele:
Jeg klarer det fint tak
Jeg har ikke brug for hjælp
hverken i køkken
eller soveværelse!

Beatrice:
Du misforstår Adele,
Du er udmattet
af de mange nætters vågen

Leon:
Og spiser du
egentligt noget?
Adele – jeg ser dig aldrig spise?

Adele:
Jeg spiser

jeg sover
jeg skider
jeg elsker
Hvad mere vil I have?

Beatrice:

Dine drømme Adele,
dine drømme skal
da ikke blive
til virkelighed
Det skal vi nok hjælpe dig med.

Leon:

Beatrice mener
at vi skal hjælpe dig
med dine drømme
så de ikke ..
ja så du ikke ...

Adele:

Tror I jeg er gal?
Vanvittig?
Verden er vanvittig
i mine drømme;
men jeg er ikke!
Jeg er glad i min have
Glad i mit hus
Glad for mit dukkebarn!

Beatrice og Leon ser bekymrede på hinanden under denne tirade

Beatrice:

Lille Adele
Du må snart forstå

Leon:

Sødeste Adele
det er snart længe siden

Beatrice:

Du kan ikke blive ved
med at tro

Leon:

Vi kan stadig
blive flere end vi er

Adele: holder hænderne for ørerne og skriger:

Jeg vil ikke høre mere på jer
Ondskaben har taget jer for
længe siden

Det er det jeg drømmer om
Det er det han
pludrer til mig!
Jeg vil ikke høre mere.
Aftenen er slut
Lad natten tage over!

Leon:

Bliv her Beatrice
vil du ikke nok?
Kan du ikke sove her
i stuen -
på sofaen?

Beatrice: tager hans hånd og kærtegner den

Ja jeg vil Leon
ja jeg vil
for din skyld
Ja og for Adeles
naturligvis vil jeg
ja

Hun lægger sig i sofaen – Adele og Leon går ind i soveværelset – lyset slukkes.

Scene 8

Det er nat. Vi hører barnegråd og da lyset tændes er det Leon der græder p.gr.a. stærke smerter i maven.

Adele(i mørke):

Åh nej nu ikke igen i nat ...

Leon:

Av....
Der er smeltet bly i min mave
knive
tænder
i tusindvis
skarpe
som katteklør

Adele:

Min lille Leon
Hvad siger du?
Hvad sker der?

Leon vrider og vender sig og udstøder endnu et brøl af smerte

Adele: råber

Beatrice,
Vågn op

kom her
NUUU!
Hvad skal jeg gøre?

Leon:
Hvad har du nu gjort
Hvad har jeg gjort?

Adele:
Stille nu Leon
Læg dig ned
Nu kommer Beatrice..

....

Beatrice
Så kom dog!!
Endelig dukker Beatrice op i undertøj med håret i uorden og forvirring i blikket over Leons skrigen.

Beatrice:
Hvad sker der her?
Leon!
Hvad er der med dig?

Leon:
Tænderne
det knurrer
Arrgh
alt løber ud i mig
jeg er utæt

Beatrice: til Adele?
Hvad taler han om?
til Leon
Læg dig ned Leon
Har du feber? *Lægger hånden på hans pande*
Leon krummer sig som en bue - Beatrice slår dynen til side og lægger en hånd på hans mave
Gør det ondt?

Adele skummer af raseri over Beatrices overtagelse af situationen

Adele: tilsyneladende omsorgsfuld
Du bliver kold Beatrice,
Her
Tag den her på! *Hun rækker Beatrice en slåbrok, og i samme øjeblik den er på, vikler Adele bæltet et par gange rundt om Beatrice og binder det på ryggen af hende. Så skubber hun hende hen mod sengen.*
Så læg dig dog med ham
Det er jo det I vil
Beatrice snubler og slår hovedet mod sengekanten så hun besvimer

Leon:
Adele ?!

Hvad gør du?
Hvad tror du?
Vi vil bare hjælpe dig
Aaavvv...

Adele sætter ild til papirkurven - sætter den hen til gardinerne stormer ud af værelset og låser døren.

Adele:

Nu kan i sove mund mod mund
Sove fra det liv
som jeg foragter!

Hun tænder radioen der begynder at spille endnu en popsang og forlader scenen - vi ser ilden tage fat mens musikken vokser til et klimaks med pludseligt stop og dramatisk pause i mørke... eller den fader som alle popsange:

Som kaffen tørrer ind i din kop
Som blodet strømmer rundt i sin krop
Som træet glemmer alt om sin rod
og kongen viser mangel på mod

Som pilen ofte glemmer sit mål
Som sølvbede bare er kål
Som barnet forlader sit hjem
og baglæns ofte kaldes frem,

Sådan går det
sådan går det
sådan går det
med alt hvad vi ved
og kvinders kærlighed.

Som straffen hører med til et job
Som alting blir lavet til pop
Som isbjerger ender i drinks
og hun pluslí' ligner en sfinks

Sådan går det
sådan går det
sådan går det
med alt hvad vi ved
om kvinders kærlighed

I Afrika synger en fugl
med en stemme som Salomons Miner
I Rusland lever alle i skjul
I mens oligarkerne griner

Livet er et hjul

og intet varer ved
Men verden er hul
og regnen siler ned

Som ilden løber af med det hele
Som Jesus gik med livrem og sele
Som hjertet holder op med at slå
og ingen ingenting må

Som Bambi synes alting er glat
Som Dresden brænder ned på en nat
Som stort det forveksles med småt
Og ingenting plusli' er godt
Sådan går det
Sådan går det
Sådan går det
med alt hvad vi ved
og kvinders kærlighed

Sådan går det etc. fade

Scene 9 - I haven

Adele står og ser på branden - med ryggen til os - hun har noget i favnen, som vi altså ikke kan se.
Erika og Enrique kommer løbende i nattøj.

Enrique:
Solens varme
i den gule nat

Erika:
Dämmert der Tag schon auf?

Enrique:
Nu spiller skæbnen
atter sit spil
Ingen får det
som de vil

Erika:
Welche Tat schuf er so tapfer,
dass als herrlichster Held er genannt?

Enrique:
Når gamle huse brænder
Ved man verden ender
Når ilden fanger an
Tænker man på tal og vand (Taliban? - fik du den ?)

Erika:

Möcht' ich Leon je erseh'n (Egtl. Möcht' ich Siegfried je erseh'n)

Enrique:

Ilden sætter intet fri
hverken sjæl eller tanke
Livet finder sin egen sti
i dødens skygge vi vanke

Erika:

Wehre der Wallung:
achtsam höre mich an!

Enrique:

Så tal da Erika
men tal så man kan
forstå dig

Erika:

Det er simpelt jah?
De brænder all
Wenn de er to eller fire
eller flere?
Det er som gammel dage.

Enrique:

To eller fire?
Hvad mener du
Det er da længe siden nu
at....

Han får øje på Adele, der langsomt vender sig mens hun holder barnet i vejret - triumferende.

Adele:

Vi lever
endelig lever vi!
Vi er fri min dreng
min hvide Ridder
min springer
min løber
Altid er du nu min
og kun min!
Sammen skal vi leve
Så ubekymrede.
Som børn
i al evighed.

Min sommerfugledreng

Men først skal du sove
og jeg skal sove med dig

kind mod kind
berust af lysets sejr

Den gamle verden falder nu
snart asken vaskes bort
Drøm ikke mens du sover min dreng,
vores liv bliver den evige drøm.

Slut